

Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας: Να ζούμε με τη συνείδηση της εγγύτητας της Βασιλείας του Θεού είναι όπως να ζούμε με το φως του ηλίου

Τη Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων τέλεσε στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά τη Μεγάλη Δευτέρα, στις 9 Απριλίου 2012, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Αμέσως μετά το πέρας της Λειτουργίας κήρυξε το θείο λόγο όπου ειδικά ανέφερε:

«Ήλθαν οι ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδος. Σήμερα ακούσαμε την ευαγγελική αφήγηση των γεγονότων προ της συντελείας του κόσμου, όπως τα προείπε ο Κύριος στους μαθητές Αυτού. (Ματθ. 24. 3-13). Έλεγε δε ότι θα γίνουν θεομηνίες, σεισμοί, λιμοί και λοιμοί, ότι θα εγερθεί ένθος εναντίον έθνους και η βασιλεία εναντίον βασιλείας, και ότι θα ψυχρανθεί η αγάπη των πολλών. Όλα αυτά τα σημεία τα παρατηρούμε ήδη τώρα και γι' αυτό πολλοί έχουν εντύπωση ότι η εποχή μας είναι η τελευταία πριν έλθει το τέλος του κόσμου. Αλλά έτσι ήταν και σε όλες τις ημέρες αρχίζοντας από την εποχή, κατά την οποία ο Κύριος τα είπε αυτά: έγιναν οι θεομηνίες, οι εξεγέρσεις εθνών εναντίον εθνών, ψυχράνθηκε η αγάπη των ανθρώπων, αυξήθηκαν οι παρανομίες.

Η πρώτη γενιά των χριστιανών ζούσε εν αναμονή της σύντομης ελεύσεως του Χριστού. Πολλοί φρονούσαν ότι η συντέλεια του κόσμου ήταν εγγύς, αλλά περνούσαν χρόνια, δεκαετίες, αιώνες και ο κόσμος τούτος εξακολουθούσε να υπάρχει. Στο διάβα των αιώνων έκαναν την εμφάνισή τους αρκετοί χρησμολόγοι, λέγοντας όχι μόνο για τη σύντομη συντέλεια του κόσμου, αλλά αναφέροντας ακόμα και την ημερομηνία της. Και όμως η προκαθορισθείσα ημέρα δεν ερχόταν και δε γινόταν τίποτε.

Ως εκ τούτου κάποιος δύναται να εξαγεί συμπέρασμα ότι δεν πρέπει να σκεφτόμαστε καθόλου για το τέλος του κόσμου. Αλλά σωστότερο θα είναι να θυμόμαστε ότι η συντέλεια του κόσμου μπορεί να γίνει ανά πάσα στιγμή όπως ακριβώς ανά πάσα στιγμή μπορεί να έλθει το τέλος και της δικής μας επίγειας ζωής. Και τότε δεν θα έχει και τόσο μεγάλη σημασία ο χρόνος κατά τον οποίο θα έλθει το τέλος του κόσμου: αύριο, μεθαύριο, του χρόνου, μετά από είκοσι χρόνια ή είκοσι αιώνες, διότι αργά ή γρήγορα θα υπάρχει τέλος για τον καθένα από μας και όχι σε ένα μακρινό μέλλον αλλά στο διάστημα ετών, για ορισμένους μηνών ή ημερών.

Ο Κύριος μας υπενθυμίζει την εγγύτητα της συντελείας του κόσμου, διότι ανά πάσα στιγμή αυτός ο κόσμος μπορεί να παύσει να υπάρχει, ανά πάσα στιγμή μπορεί να τελειώσει η ζωή του οποιουδήποτε από μας και θα παραστούμε μπροστά στο Θεό. Όμως από τη σκέψη για τη σύντομη συντέλεια του κόσμου ή το σύντομο τέλος της βιοτικής μας πορείας δεν πρέπει να μας πιάνει μελαγχολία. Αντίθετα αυτή η σκέψη πρέπει να μας εγείρει την επιθυμία να ζούμε κάθε μέρα έτσι σαν να ήταν η τελευταία. Εάν ο άνθρωπος μάθει ότι του έχει μείνει μόνο μια και μοναδική ημέρα από τη ζωή του, δε θα σπαταλήσει το χρόνο του για μάταιες ασχολίες και διασκεδάσεις, αλλά θα ετοιμάζεται πρωτίστως για τη μετάβαση στην αιωνιότητα.

Ο Κύριος μας δίδει δυνατότητα να προετοιμαστούμε για τη μετάβαση στην αιώνια ζωή διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας, της θείας λατρείας, της μελέτης του Ευαγγελίου και των έργων των αγίων πατέρων, εκ των οποίων μαθαίνουμε τόσο για τη μέλλουσα ζωή, όσο και για τη σημερινή μας ύπαρξη πως πρέπει να είναι. Η επίγεια ζωή ενός ανθρώπου, φωτισμένου από τη σκέψη για τη Βασιλεία των Ουρανών, δεν είναι το ίδιο όπως η ζωή ενός άλλου ανθρώπου, ο οποίος σκέφτεται ότι η επίγεια του ύπαρξη περιορίζεται στις ημέρες, που του έδωσε ο Θεός σε αυτή τη γη. Να ζούμε με τη συνείδηση της εγγύτητας της Βασιλείας του Θεού είναι όπως να ζούμε με το φως του ηλίου, αλλά να νομίζουμε ότι τελειώνει η ανθρώπινη ζωή και πέραν αυτής δεν υπάρχει τίποτε, είναι ακριβώς όπως να καθόμαστε μέσα στο σκοτάδι μη βλέποντας τις ηλιακές ακτίνες. Ο Κύριος μας φωτίζει διά της Αγίας Γραφής, την οποία ακούμε στο Ναό, διά της θείας λατρείας, όπου συμμετέχουμε, διά των έργων των αγίων πατέρων και διδασκάλων της Εκκλησίας. Μας διδάσκει ότι η ζωή του ανθρώπου δεν τελειώνει με την επίγεια του ύπαρξη και ότι πέραν του θανάτου μας αναμένει μια νέα και καλύτερη ζωή. Η σκέψη για τη συντέλεια του κόσμου και το τέλος της δικής μας ζωής δεν πρέπει να μας προκαλεί θλίψη και στεναχώρια. Αντίθετα, ως καθοδηγητικό αστέρι πρέπει να μας φωτίζει την πορεία μας και να μας βοηθάει να ζούμε κάθε μέρα της ζωής μας σαν να ήταν η τελευταία.

Στις ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδας, συμπάσχοντας με τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, ο Οποίος προδόθηκε και δέχθηκε χλευασμό, σταυρώθηκε και θανατώθηκε για τις αμαρτίες μας, να Τον παρακαλέσουμε να μας βοηθήσει να ζούμε εν μετανοία και νήψει, να μη χάσουμε ουδεμία εκ των ημερών που μας έμειναν, αλλά ώστε κάθε μέρα να πλησιάζουμε πιο κοντά στην υποσχεμένη Βασιλεία των Ουρανών, η οποία προετοιμάσθηκε για όλους όσοι αγαπούν τον Θεό. Αμήν».

Απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας υπενθύμισε ότι μια λάρνακα με ιερά κειμήλια που έχουν σχέση με τα Άγια Πάθη του Κυρίου θα τεθεί σε προσκύνημα στις ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδος.